

мждреца въ Висока-гора! Ще ги вържите въ чували и чувалитѣ ще натрупате сръдѣ града. На третата вечерь отъ днесъ ще ги запалите. Щомъ пламнатъ, ще ми известите, за да дойдемъ съ тоя умникъ да погледаме!

Върналь се царьтъ въ палата си и затворилъ мждреца въ най-дълбокото подземие. Кученцето останало да квичи край палата.

Царскитѣ хора се прѣснали по цѣлата страна и де кого срещнѣли, питали го:

— Ти ходилъ ли си при мждреца въ Висока-гора?

— Ходилъ съмъ.

— Ела, че ни трѣбвашъ.

Но въ страната се разчуло, защо царьтъ събира тия хора. Народътъ се разбунтувалъ и свалилъ царя отъ престола.

Дълго време бунтовниците търсили мждреца изъ подземията. Нѣмало ни следа отъ

него. Най-сетне видѣли, че кучето кученце дращи и скимти надъ една голѣма плоча задъ палата.

Разкопали тѣ тогава плочата, извадили стария мждрець и му дали короната и царството.

Новиятъ царъ раздалъ на народа среброто, златото и безценнитѣ камъни и се заловилъ да реди царството си и да учи народа си на истина и добро.

Той опростилъ сваления царъ, далъ му половината отъ палата и заповѣдалъ да му занасятъ всѣка година по една ракла злато.

Ала свалениятъ царъ не рачилъ нищо да вземе. Той отишелъ сръдѣ Висока-гора, направилъ си една колиба отъ шума и заживѣлъ тамъ. Денемъ той сѣчелъ дърва и горѣлъ вжглища, а вечерь до късно се молѣлъ:

— Прости ми, Господи, дето три години управлявахъ тѣй зле половината земя!

Асенъ Разцвѣтниковъ

ЧУДНОТО БАСТУНЧЕ

ПРИКАЗКА

При единъ богатъ търговецъ на стари нѣща, работѣло едно бедно момче. Единъ день търговецътъ казалъ на момчето:

— Азъ заминавамъ за далечна страна. Сега ще се раз-

дѣлимъ. Ти ми служи вѣрно и честно. Затова ще ти се отплатя не съ пари, а съ друго нѣщо.

И той подадъ на момчето единъ вързопъ.

Като заминалъ търговецътъ,